

FJELLPOSTEN

Medlemsblad for DNT Sunnmøre

77 årg.

Toralfbuda i Ulstein

Profilen: Sindre Slettestøl

Prinsesse Bossa på tokt i Tafjordfjella

Turen starter med

DNT Sunnmøre

Stolt sponsor av dobbelttak med fraspark

Det er viktig å satse på de ressursene som skal glede oss i dag og i fremtiden. Derfor sponser vi barn og unge innen lokal idrett og kultur som gir oss noe å juble for. Nå kan du søke om økonomisk støtte til ditt lag eller din organisasjon. Vi gir ut midler fire ganger i året. Les mer på tafjord.no/sponsing

Vi skaper **idrettsglede** i bygd og by

Jørn Håskjold, styreleder i DNT Sunnmøre.

Høstmørket har senket seg og det nærmer seg jul igjen! DNT Sunnmøre har lagt bak seg et år med normal aktivitet, etter en lang periode med vekslende grad av restriksjoner. Det er vi glade for!

Det har vært stor aktivitet på hyttene i sommer, både i form av dugnad, fellesturer og gjester på tur på egenhånd. Høsten er ei stillere tid, men jeg håper dere fjellfolket bytter tursko med skisko og fortsetter å bruke naturen, besøke hyttene våre eller være med på fellesturer. Smakebiter fra neste års turprogram finnes lenger bak i bladet – les og la deg friste!

Vi har mange dedikerte frivillige som står på jevnt og trutt, enten det er på hyttene, som turledere eller med vedlikehold av stier. Innsatsen de gjør bidrar til at områdene våre blir attraktive som turmål, som igjen bidrar til at vi kan holde den standarden vi har på tilbudet vårt. Vi får mange tilbakemeldinger fra fornøyde gjester – lenger bak i bladet

spør en gjest om vi er Norgesmester i hytte-drift! Det er en klapp på skuldra til alle våre frivillige!

I høst åpnet vi Toralfbuda, ei ny sjøbod på Havåg i Ulstein. Den blei ferdigstilt på rekordtid av en svært iherdig komité. Så langt ser det ut til at vi har truffet blink med den, med mye besøk. Vi håper også at den vil bli populær til sommeren, som utgangspunkt for både padle- og fjellturer, eller som en fin plass å være.

Vi er så heldige at vi har mange frivillige som bidrar i DNT Sunnmøre, men det er alltid plass til flere. På nettsida vår finnes mer informasjon om hva det innebærer, og hvordan man blir frivillig.

Til slutt takker jeg for i år og ønsker alle god jul og et godt nytt år!

Hilsen Jørn Håskjold

VÅR LOKALE TURPARTNER

Forsidebilde
Mot Karitind,
oktober 2023.
Foto:
Kjell Magnar Berli

Utgiver:
DNT Sunnmøre

Redaktør:
Tone Drabløs

Styret i
DNT Sunnmøre
Styreleder:
Jørn Håskjold

Styremedlemmer:
Kyrre Rørstad
Lisbeth Brandal
Aleksandra
Leikanger Stave
Jon Andre Teigen

Varamedlemmer:
Marit Ramsevik
Wenche Henden
Sindre Slettestøl
Oskar Sunde

Administrasjon:
Daglig leder,
Linda Flem

Kongens gate 17,
6002 Ålesund

Telefon:
70 12 58 04

Hjemmeside:
www.sunnmore.dnt.no

E-post:
dnt.sunnmore@dnt.no

Produksjon:
www.hatlehols.no
230543-11

Nye fjes i administrasjonen

I løpet av sommeren og høsten er det ansatt to nye medarbeidere i DNT Sunnmøre.

Kristine Bergseth har begynt i en prosjektstilling med fokus på barn og ungdom, og ungdomsgruppa har allerede startet opp med ukentlig friluftaktivitet. Kristine er utdannet lærer og har jobbet 8 år i barne- og ungdomsskolen. Ho har også en bachelor i friluftsliv og har hatt oppdrag som guide for bl.a. Norrøna Hvitserk og har hatt med turister på tur i heile Norge.

Kristine Bergseth.

Lasse Hoel startet 1. oktober i stilling som system- og aktivitetsansvarlig. Han skal også ha ansvar for merking og varding og er i full sving med å gjøre seg kjent med rutene våre. Lasse kom fra jobben som daglig leder hos Bybadet. Han har også lang erfaring med å jobbe med frivillighet, hvor han tidligere har jobbet i bl.a. Norges Svømmeforbund og Møre Romsdal Røde Kors. I sine ungdomsår var Lasse aktiv svømmer, og oppnådde 6 NM-gull og 17 NM-medaljer i perioden 2002–2007. Lasse har 3 barn og er bosatt i Ålesund.

Lasse Hoel.

PLATOU

Platou Ålesund har samarbeidsavtale med DNT Sunnmøre, og denne avtalen gir alle medlemmer fast **15% rabatt** på alle ordinære varer i vår butikk på Amfi Moa.

Vi har også nøkler til foreningens hytter, som utleveres til medlemmer mot depositum hos Platou.

NB!
Medlemskort må forevises.

Følg oss på
www.platousport.com
eller
[facebook.com Platou Ålesund](https://facebook.com/PlatouÅlesund)
for mer info!

CREATION Foto © Chris Holter

Platou Ålesund · Langlandsveien 25 · Telefon 70 14 26 70 · alesund@platousport.com · www.platousport.com

Foto: Sindre Slettestøl.

Toralfbuda

– eit «smykke» i sjøkanten – vart resultatet av iherdig dugnadsinnsats i 2023.

Dugnadsflokken har jobba i fleire «team» og vore aktive opptil fleire dagar i veka (innesnekker-team, utesnekker-team og interiør-team), samarbeidet mellom teama har vore godt.

Enkelte har tatt ansvar for plan og framdrift, og passa tida for presis arbeidsstart og pausetid, og på den måten sørga for effektivitet, mens andre sikra kake (helst med krem) til kaffen, for ikke å gløyme gode historier å trimme lattermusklane på før neste arbeidsøkt.

Dugnadskveldane har gått rasande fort og vore fullspekka med inntrykk; vær, lys, fjell, sjø, natur, fugl, fisk, dyr, båtar og kajaker som padler forbi. Alt dette har gjort oss sikre på at dette er rette plassen for turoppløvelse og rekreasjon. Meir inn ein gong har vi høyrte eller sagt «Ditte verte så bra!» og meir enn ein Snap har vore delt herifrå.

Arbeidet har vore intensivt og krevjande, men også sosialt og kjekt.

Når vi no ser på det ferdige resultatet, sit vi igjen med stoltheit for å ha vore med DNT Sunnmøre og fått til ei så fin hytte.

Vi ser no fram til fortsettelsen, og vil glede oss over at den vert brukt og sett pris på av mange.

Dei som har vore med i dugnadskomiteen er Sindre og Elisabeth Slettestøl, Maria Elena Nilsen, Gunnar Hansson Haddal, Janne Karlsson Slettestøl, Karsten Slettestøl og Odd Kåre Wiik. I byggeperioden har dei vore godt hjelpt av Roar Wille.

Tekst: Elisabeth Slettestøl

Dugnad har vore og er fortsatt ein viktig del av norsk kultur, og sjølve ryggrada i DNT. På denne måten vart også Toralfbuda sett i stand til det ho er i dag. Omlag 1400 timar er registrert brukte.

Ein handplukka gjeng med «handy-men» og -kvinner, derav fleire pensjonerte fagfolk har frivillig stilt opp og brukt mykje tid i prosjektet.

Hødtideleg klipping av taresnor ved ordførar i Ulstein, Stian Skorgen Scheide. Foto: Odd Kåre Wiik.

Sofakrok og spiseplass. Foto Sindre Slettestøl.

Slik fekk DNT Sunnmøre eit overnattingstilbod i Ulstein

Tekst: Tone Drabløs

For nokre år sidan starta DNT Sunnmøre med padleturar på Søre Sunnmøre, etter initiativ frå turleiar Sindre Slettestøl, og etter kvart kom også diskusjonen om ei DNT-hytte i området opp. Saka vart lufta for styret i foreininga som gav tommel opp for søk etter aktuelle naust eller rorbuer. Fleire alternativ vart følgde opp utan at det vart noko resultat. Til slutt var det Elisabeth Slettestøl, kona til Sindre, som foreslo Toralfbuda ein gong dei padla forbi.

Eigaren var allereie i gong med oppussing, men var likevel interessert i samtale med DNT Sunnmøre. Det vart einigheit om ein langsiktig leigeavtale og

etter stor innsats av hyttekomiteen opna Toralfbuda som DNT-hytte den 7. oktober. Buda ligg ved Havåg i Ulstein kommune.

Buda er ubetent, dvs har ikkje proviantlager, har 3 soverom med til saman 8 senger, koseleg stove og kjøkken, samt bad med toalett og dusj. Det er bilveg heilt fram. Buda er låst med spesialnøkkel, og seng må bestillast på førehand.

Toralfbuda ligg i eit padleparadis og er utgangspunkt for mange flotte turar, korte som lengre. Frå brygga kan ein fiske, og under byggeperioden fekk dugnadsgjengen napp på både lyr og makrell. Det

Kjøkken med alle fasiliteter. Foto: Sindre Slettestøl.

Godt samarbeid er nøkkelen til godt resultat. Sindre og Gunnar skrur rekkverk. Foto: Tone Drabløs.

er heller ikkje langt å gå til fjells frå Toralfbuda. Går du opp til fylkesveg 653 og kryssar den, har du stiar som går til Haddalshornet (607 moh), Grøthornet (592 moh) og Blåtinden (697 moh). Kystfjella har ein særige, forblåst natur og er flotte utkikkstader for både havgapet og fjella på Sunnmøre.

Ein siste innspurt med maling før åpninga. Maria tek for seg listene. Foto: Tone Drabløs.

Profilen: Sindre Slettestøl

Tekst: Tone Drabløs

Sindre Slettestøl er ein mann med mange jarn i elden. Har er aktiv i padlemiljøet på Sunnmøre, har skriva turbok om Gurskøya, sit i ulike styrer, inkludert kommunestyret i Sande kommune, og er også varamedlem i styret i DNT Sunnmøre.

Til dagleg jobbar han som Vessel manager i Sanco Shipping i Gjerdsvika.

Du kom padleveggen inn i DNT Sunnmøre – korleis vart du interessert i padling?

Det starta egentleg alt då eg var liten. Då kom bror min heim frå forsvaret med ein kano han hadde laga, og den vart flittig brukt. Det var nok litt spesielt, for eg hugsar at Sunnmørsposten kom og tok bilete av oss ein gong vi padla ved fergekaia i Årvika. Elvegris heitte den kanoen, oppkalt etter ein kjend kano på barne-TV på den tida.

Sidan kjøpte eg kajakk før eg tok kurs, men den vart ikkje så mykje brukt. Då eg omsider fekk tatt grunnkurset skjønnte eg at det var ein heilt annan type kajakk eg burde hatt. Sidan vart det meir padling, og for 3 år sidan etablerte eg eit firma, Longs me land, begynte å ta med andre på tur og halde diverse padlekurs. No har eg padla aktivt i ca 15 år og fullført veiledarkurset til Norges padleforbund, så eg føler meg godt skikka til å vere turleiar for DNT Sunnmøre. Har også eit aldri så lite «rederi» med kajakkar inkludert utstyr til padlekurs.

Padletur til Flåvær. Foto: Martin Hauge-Nilsen.

Eg likar DNT-systemet, der kven som helst med kvalifikasjonane som krevst kan melde seg på tur. Då har ein full kontroll på dei som vil vere med og det er enkelt å kommunisere om ein ønskjer å flytte turen for eksempel pga. værforhold. Det er system på ting, og det likar eg!

Kva er det ved padling som tiltrekkjer deg?

Eg går nok meir fjellturar i løpet av eit år enn eg padlar, med begge deler gjev meg mykje av det same; avkopling og ro. I kajakken kjem ein ofte tett på dyrelivet, spesielt når ein padlar aleine.

Er du aktiv i andre typar friluftsliv?

Ja, eg er veldig glad i fjellet, og går mykje, både til fots og på ski. Eg er aktiv i Trimgruppa i Gjerdsvika Idrettslag, og er med og merkar stiar og byggjer gapahukar rundt om på fjella i Gjerdsvika. Før gjekk eg også mykje på topptur heile vinteren, og køyrde gjerne langt inn i fjordane for å få gått spesielle turar, men det gjer eg mindre av no. Det nære er enklast, tek minst tid og er også det mest miljøvenlege. Eg har vorte ein «kortreist-fan», kan ein seie.

Hunden Vega likar seg godt i kajakk. Foto: Privat.

Redningsøkt på slutten av ein fellestur. Foto: Odd Kåre Wiik.

Korleis fekk du interesse for friluftslivet?

Den trur eg at eg fekk i arv frå far min. Han tok oss ungene med opp på fjellet bak huset, der vi fiska og kosa oss ute. I ei tid i ungdomen var det nok min bror som drog meg med på tur. Sjølv om eg budde andre stader, til dømes i Oslo og Ålesund under utdanning, brukte eg naturen i nærleiken der på same viset. Sidan, då eg og kona fekk barn fortsette vi med å vere ute og det ser ut til at eg har klart å gje friluftsiiteressa vidare. Alle borna har både ski-

glede, fjellglede og padleglede. Det er eg glad for og dei har heldigvis gitt positive tilbakemeldingar frå den tida dei var med på tur som barn og ungdom! Som fersk bestefar, ser eg verkeleg fram til å ta med neste generasjon på tur.

Eg må berre få seie at eg ikkje har vore like aktiv i fjell og fjøre heile livet, men friluftslivet har alltid vore ein del av livet.

Turboka «Turglede Gurskøya rundt» – korleis hadde det seg at du skreiv turbok?

Det var litt tilfeldig, men eg hadde gått mange turar og hadde mange bilete. Ein gong eg jobba på ein båt i utlandet, hadde eg lite å gjere på kveldstid. Då byrja eg å sortere bileta, legge dei i mapper, og tanken om å gjere noko meir ut av det vart sådd. Det vart etterkvart ein omfattande prosess, men eg er godt nøgd med resultatet.

DNT Sunnmøre har nylig åpna Toralfbuda, ei ubetent hytte i Ulstein. I den prosessen var du sentral.

Ja, i og med at vi, det vil seie DNT Sunnmøre, arrangerer turar på søre luten, syntes eg det var naturleg at vi også «hyttemessig» vart meir til stades.

Vega er meir interessert i fotografen enn i retninga turen går. Foto: Privat.

Sindre har med god niste på tur. Foto: Martin Hauge-Nilsen.

Saka hadde vore lufta i styret, som var positivt, og eg starta å sjå etter moegelege naust, rorbuer eller hytter. Eg var i kontakt med fleire som det ikkje vart noko av, men til slutt var det kona mi, Elisabeth, som i forbindelse med ein padletur gjorde meg oppmerksom på Toralfbuda. Eg hadde jo padla forbi mange gonger, men ikkje tenkt på den som aktuell. Eg tok likevel kontakt med eigaren, som etter å ha gått nokre rundar med seg sjølv, gjekk inn på avtalen med DNT Sunnmøre.

Det er veldig kjekt at buda no er åpna, og det ser ut til at folk er nysgjerrige og vil teste den ut. Eg vart ein slags administrator for dognadskomiteen, og det har tatt mykje tid det siste året.

No er du også vara styremedlem i DNT Sunnmøre, kva tenkjer du om det?

Det er kjekt å vere med og bidra, og ein får vere med på interessante prosessar. Å få følgje til dømes Kolåstindhytta frå den første kontakten til åpninga og sjå korleis det går vidare er både spanande og lærerikt. Det same gjeld jo Toralfbuda, og der er eg jo også i hyttekomiteen.

Kanskje kjem det fleire prosjekt på Sørreluten etter kvart.

Til slutt – har du nokon favorittur?

Ja, altfor mange! Men av fjellturar, så er Hornindalsrokken absolutt ein av dei flottaste! Både til fots og på ski. Den er majestetisk og variert, og utsikta fantastisk!

Når det gjeld padling er det ikkje eit bestemt turmål som er favoritten, men heller situasjonen. Eg er veldig glad i ein og anna tur aleine, gjerne på vinteren. Då er det stilt og rolig, og ein kjem så tett på dyrelivet. Det gjev ei heilt spesiell ro. Ellers har eg ein draum om å padle Norge på langs. Det må i tilfelle gjennomførast etappevis, og det er noko eg koser meg med å tenkje på og planlegge i det små.

Heilt til slutt vil eg tilføye at eg er tilhengar av at folk tek padlekurs. Det for at dei som framtidige padlarar skal få hjelp til padle-teknikkar og fokus på sikkerheit frå starten av. Det er flott med fine og spenndande turar, men det aller viktigaste er at alle kjem trygt heim.

Topptur til Bjønnatanna

[Tekst: ut.no/DNT Sunnmøre](https://www.ut.no/DNTSunnmøre)

Bjønnatanna. Foto: Kjell Magnar Berli.

Nedkjøring fra Bjønntanna. Foto: Åsa Kunnas.

På veg opp til Storbreskaret ein tidleg vintermorgon. Foto: Kjell Magnar Berli.

Velleseter i Sykkylven er en fantastisk base for å bestige topper. Fra hytta går man innover i dalen med sikte på det laveste punktet på tinderekka – Storbreskaret. Turen dit er jevn og effektiv, og fra skaret har man mulighet til å nå fire andre flotte topper i tillegg til Bjønntanna.

Oppe i Storbreskaret endrer utsikten seg umiddelbart, du ser nedover mot Hjørundfjorden, fjella over på andre sida og mot Haukåsryggen og skillet mellom dalene Nordkopen og Langesæterdalen. Fortsett rett over skaret og ned i Grøtdalen. Ved en markert kulle holder man høydekota mot venstre inn til foten av Grøtdalsbreen. Ruta opp Grøtdalsbreen til den steile og markerte Bjønntanna har et bratt opptak mot slutten der isøksa kommer godt med. På toppen får man bl.a luftig utsikt over Langesæterdalen mot Geithornet og Brekkeitindane som ligger nærmest. Lenger bak ser man rett inn i Smørskredstindane, helt inn til Skruven og Slogen. Nærmere ligger det knivskarpe Vestlige Velleseterhornet (1476). I snøfattige vintre, og seint på våren kan det være åpne sprekker på breen.

Bjønntanna. Foto: Kjell Magnar Berli.

Standard nedkjøring går samme vei som oppover, men for den dristige finnes det mange andre muligheter.

Nytt inngangsparti på Velleseeter-hytta.

Nytt inngangsparti på Velleseeter-hytta

Tekst: Øyvind og Monica Hunnes

Foto: Egil Astad

Velleseeter-hytta i Sykkylven ligg i naturskjønne omgivelser, men beliggenheita har også vist seg å være svært vêrutsett. Etter fleire år med trøbbel med ei inngangsdør som har blåst av hengslene, og eit lite tett inngangsparti, blei det bestemt å bygge om hytta. Nytt inngangsparti blei teikna inn, der døra er flytta i ly for veret, samt vi har flytta vindu på soverom og innedo.

På vårparten starta hyttekomiteen å rive plattingen ute, samt rive all kledning og panel. Det blei også støypt nye fundament til påbygget. Snikkarane ferdigstilte påbygget ut på sommaren, og hyttekomiteen rakk å beise eit strøk utvendig før haustregnet sette inn for fullt.

Gangen er lys og romslig.

Velleseeter-hytta har no fått et mykje betre og større inngangsparti med overbygd tak over inngangsdøra og inngangspartiet ligg i ly for vind og vêr. Nye pipehattar er også på plass, dette er såkalla «ona-hattar». Gangen har fått nytt golvbelegg og det er god plass til å henge frå seg sekker og utekle. Med isolert inngangsparti / gang blir også hytta varmere og vedforbruket redusert.

Det eine soverommet har blitt som nytt, her er det no eit etterlengta vindu ut, samt rommet har fått nye køyesenger og nye gardiner.

Gjenstående arbeid til neste år er å beise påbygget eit strøk til utvendig, bygge ny platting ute, samt få på plass innreiing i yttergangen. Oppgradering av kjøkkenutstyret står også på prioriteringslista til hyttekomiteen til neste år.

Eit av soveromma har fått nytt vindauge.

På Reindalseter spiser du nydelig mat
tilberedt på storkjøkken levert av
Termo Storkjøkken

På vei fra Pyttbua til Veltdalen.

Skoleelever inntar hyttene

Tekst: Ingunn Ødegaard

Foto: John Willy Klungre

Hvert år i august arrangerer Ulstein vgs. fottur for elevene i 3. klasse ved Idrettslinja. Tradisjonen går tilbake til 1996! Opplegget er det samme hvert år: turen starter ved Kabben, og fra Tunga deler gruppa seg i to. Den ene gruppa fortsetter til Vakkerstøylen og deretter til Pyttbua. Den andre gruppa starter på Pyttbua og går til Veltdalshytta. Underveis får elevene mulighet til å gå på topptur på Høgstolen, Puttegga og Karitind. Til slutt møtes begge gruppene igjen på Reindalseter. Lærer Øyvind Myklebust var med på turen første gang som elev

selv i 2004. Nå har han jobbet på Ulstein vgs. i 10 år, og han var med på årets tur som gikk i august. Han forteller at det blir ei god stemning på turene:

- Vi merker at utover i turen kommer det ei ro over elevene. Det er kanskje fordi de blir fysisk slitne, men vi tror også at det er fordi de ikke har dekning på telefonen. Da får de ikke kontinuerlig stimuli fra skjermen. De kommer inn i ei anna rytme. Det er sosialt om kveldene på hyttene.

Gjennom turen i Tafjordfjella blir elevene kjent med DNT og tradisjonene knyttet til foreningen. De færreste har erfaring med lengre turer i fjellheimen fra før. Elevene er stort sett godt fornøyd med turen, selv om noen kan synes at etappene er lange underveis. Myklebust reflekterer over at det å være med på en slik tur bygger holdninger.

- Hvis man bruker fjellet, så blir man glad i fjellet. Da vil man også ta vare på fjellet. Vi ser for eksempel at elevene blir opptatt av å ikke forsøple, forteller Myklebust.

Det er en progresjon gjennom årene på Idrettslinja, hvor de på VG1 starter med telttur i nærområdet. Andreåret er fokuset på topturer i Sunnmørsalpine, som er litt lengre unna. Tafjordfjella er en gulrot for elevene sisteåret. Da vet de at de slipper å bære så tunge sekker, fordi de kan benytte fasilitetene på hyttene.

- Når vi møter igjen tidligere elever er det nettopp hytte-til-hytte-tur i Tafjordfjella de trekker fram som et minne som står fram. Vi ser at også foreldrene forventer at turen i Tafjordfjella hører med i 3. klasse. Det er en tradisjon som har gått over mange år, og det fungerer bra. Vi blir tatt godt imot av hyttevertene. På de selvbetjente hyttene ordner elevene med mat selv. Noen bærer med seg mat, mens mange benytter seg av det fine tilbudet som proviantlagrene er.

Det er mye læring knyttet til fotturen. Elevene må gjøre både forberedelser og etterarbeid. Underveis på turen får de i oppgave å lede deler av etapper, hvor de må gjøre rutevalg, bestemme tempo og når det skal tas pauser.

- Et større perspektiv får turen gjennom faget Idrett og samfunn, hvor miljøperspektivet trekkes fram. Vi snakker om hvordan man kan

ta vare på sårbare fjellområder, og drøfter for eksempel fordeler og ulemper med at det brukes helikopter til å fly proviant til hyttene.

Daglig leder i DNT Sunnmøre, Linda Flem, løfter fram skoleklasser som en del av tilbudet til unge i området.

- I løpet av et år overnatter om lag 1000 unge på hyttene våre i forbindelse med skoleturer. De får en god pris, nettopp fordi det skal være mulig for skolene å prioritere det. Vi tror at når elevene får gode minner knyttet til DNT sitt tilbud vil de få lyst til å bruke det på egenhånd når de blir eldre. Klassebesøkene utgjør faktisk bortimot 10% av overnattingene på våre hytter i løpet av et år, så det er et betydelig samarbeid.

Til Øyvind Myklebust spør vi: Hva vil du si til andre lærere og skoler som vurderer tur i Tafjordfjella for sine klasser?

- Bare gjør det! DNT Sunnmøre har et tilbud som vi er godt fornøyd med. Vi har også hatt en god kommunikasjon med administrasjonen i Ålesund. Ett år var det for eksempel meldt svært dårlig vær, og da fikk vi gode råd om rutevalg og sikkerhet. Turen ble gjennomført likevel.

Flem orienterer om at det kan være lurt å være tidlig ute og bestille hvis man vil velge på øverste hylle.

- Uka før skolene begynner får vi mye telefoner fra lærere som sitter i planleggingsuke. Det er mest bestillinger på august og september, særlig Patchellhytta og Reindalseter er populære hytter. Om våren er det rift om plassene på Runde fyr. Samtidig er alle hyttene til DNT Sunnmøre egnet for skoleklasser, alt etter hva behovet er. Vi vet at flere skoler tar med seg klasser fra biologifaget for å studere mangfoldet rundt Kaldhuseter. Både Kaldhuseter og Kolåstindhytta er tilgjengelig for alle, fordi det går an å kjøre dit.

Et spennende parti på ruta fra Veltdalen til Reindalseter.

På rekke og rad gjennom nedre Veltdalen.

Sturla redder aktivitetsleder Kristine. Foto: Oddny Bergseth.

Populær fritidsaktivitet for ungdom

Tekst og foto: Kristine Bergseth

Denne høsten har det vært full aktivitet hver torsdag ved DNT-nauset i Nørvasundet. Den tøffe gjengen i ungdomsgruppa er verken redde for å hoppe i havet eller rappellere ned en fjellskrent.

Ungdomsgruppa

I ungdomsgruppa møtes ungdom fra 11–14 år en gang i uka, for å prøve spennende aktiviteter sammen med DNT sine turledere. Det er gratis å være med og det blir ikke stilt krav til utstyr eller forkunnskaper. Gjennom aktiviteter som blant annet padling, rappellering og orientering, får de både fysiske utfordringer og lærer nye ting. Bruk av friluftsutstyr, trygg ferdsel i vann og på land og friluftslivets verdier er noe av det de blir introdusert for.

Finne sitt friluftsliv

DNT Sunnmøre har tilbud både for barn og ungdom fra før. Nå ønsket vi å skape et tilbud i overgangsfasen fra Barnas Turlag til DNT ung. I ungdomsårene handler mye om å finne sin identitet. Man vil være mer med venner og det er kanskje ikke like interessant å gå på tur med familien lengre. Det trenger imidlertid ikke å bety mindre tid ute i naturen. Friluftsliv kan være så mye, og tanken er å utvikle sin egen form for friluftsliv. I ungdomsgruppa får man mulighet til å bygge vennskap med unge fra andre skoler, og aktiviteten skjer alltid på ungdommenes premisser. De får tilbud om å prøve ulike aktiviteter, men det er helt greit å ikke like alt. Matlaging og et felles måltid i naturen har blitt en viktig del av torsdagssamlingene. Ofte er det da man finner roen og åpner opp samtale og refleksjoner.

Vi har alltid tid til litt sprell. Patryk i luften. Foto: Oddny Bergseth.

Rappellering på Kaldhuseter. Foto: Kristine Bergseth.

Halloween-feiring i Borgundgavlen. Foto: Kristine Bergseth.

Høstferietur til Kaldhuseter

I høstferien ble hele gjengen invitert på høstferietur. Det var en spent gjeng på 13 ungdommer som møtte på Moa mandags morgen. De skulle tilbringe de neste fire dagene sammen på Kaldhuseter. Pakkelisten var fulgt til punkt og prikke, og på programmet stod blant annet overnatting i telt, bading, padling og orientering. Etter en lang bussreise, fikk gjengen innlosjert seg og lært hvilke regler man forholder seg til på en DNT-hytte. Her måtte alle bidra med både matlaging, oppvask og godt humør for at alle skulle få en fin uke. Deretter bar det ut på padletur for ene gjengen, mens den andre gjengen satte opp telt og lavvo som skulle brukes i løpet av uka. Tirsdag var det rappellering og orientering på agendaen. Med kakeingredienser gjemt rundt omkring over hele Kaldhuseter, var motivasjonen for å finne fram til postene høy, til tross for vind og regn. Solen tittet fram igjen onsdags morgen, som bød på mer padling og både frivillig og ufrivillig bading. Etter lunsj bar det ut i skogen for å bygge sjusteinovn, som senere ble brukt til å steke pizza på. Selv om været ikke spilte helt på lag denne uka, fikk vi gjennomført alle aktivitetene som var planlagt. Med to økter ute hver dag, var det deilig å slappe av inne på kveldene. Da koste vi oss med brettspill, baking og maling. Vi oppsummerte dagen med bilder og kahoot, og slappet av med film før leggetid.

Frivillige

Selv om ungdomsgruppa har en fast turlleder, er det mange frivillige som har bidratt til å gjøre dette til et trygt og populært tilbud. Vi setter stor pris på alle som har bidratt, fra badenymfer til bålpannefilosofer.

Vi har plass til mange flere rollefigurer, så ta kontakt om du kunne tenke deg å bidra som frivillig i arbeid med barn- og unge.
Tel: 70 12 58 04
E-post: dnt.sunnmøre@dnt.no

Ingrid, Nanna, Olivia og Sturla på orienteringstur til Ålesund. Foto: Kristine Bergseth.

Friluftsforestilling på tunet.

Ibsen på Reindalseter

Tekst: Ingunn Ødegaard

Foto: Jeanne Bøe

I solskinnet på tunet foran den ærverdige gamlehytta på Reindalseter fikk gjestene et møte med vår nasjonale kulturarv. Skuespiller Jeanne Bøe reiser rundt på DNT-hytter i hele landet og framfører bruddstykker av Ibsens verker. Ibsen er også en inspirasjon til formidling av annet innhold. Bøe er leder av Ibsen Skiens International Theatre Company, som har et tre-årig samarbeid med DNT nasjonalt.

Samme helg fikk gjestene en kulturell smakebit med middagen. Iført alminnelige turklær slo Bøe seg løs midt mellom bordene. At det kun var én skuespiller som framførte de ulike rollene glemte du raskt. Skiftene mellom ansiktsuttrykk og

stemme var så smidige at du var sikker på at Mor Aase og Peer var midt i en stor diskusjon. Og noen minutter senere hadde matsalen på Reindalseter plutselig en vill bukk i et heftig ritt med en triumferende Peer Gynt på ryggen. Idet du var godt inne i historien var det plutselig slutt. Utsnittene som Bøe viser skal etterlate tilhørerne med et ønske om mer, og det skal ikke så mye til.

I dette prosjektet spiller Bøe på mange slags scener, hvor enhver tue eller gresslette kan brukes. Publikum har stort sett også på seg turtøy, og noen ganger står de gjemt under hettene sine i regnet.

Peer Gynt passer meget godt inn i fjell og daler. Det kunne gjerne vært flere Ibsen-forestillinger på høyfjellet i Norge, for det er en godt egnet scene!

Jeanne Bøe.

Mulighetene for å få oppleve Jeanne Bøe framvise Ibsen er mange, for prosjektet kommer til å være på turne rundt om i Norge i flere år framover.

Prosjekt «Ibsen på Norgestoppen»

Skuespiller Jeanne Bøe, leder av Ibsen Skiens International Theatre Company, har et tre-årig samarbeid med DNT nasjonalt. Dette er et av de mest unike Ibsen-samarbeid i verden i dag! I flere år framover vil Jeanne spille tekst inspirert av Ibsen, på fjelltopper, ved DNT hytter og ved fjorden – alene eller sammen med andre kunstnere. Musikere man kan oppleve er den internasjonale trompetisten Nils Petter Molvær. Hun vil også spille forestillinger, der bl.a. Toralv Maurstad og Kim Haugen har stemmeroller i monologen: Å leve er en kunst! Jeanne Bøe er en internasjonal skuespiller, som har turnert rundt omkring i verden i samarbeid med bl.a. Den Norske Ambassade og The Norwegian American foundation. Hun åpnet Dronning Sonjas internasjonale utstilling under Ibsenåret i Houston i 2006 – og har turnert rundt omkring i verden og besøkt land som Dubai, USA, Tyskland, Island, England, Italia, og sist Grønland, Nuuk, der hun spilte sin kritikerroste monolog: Life's an art!, på National Theatre. Les mer om prosjektet på: www.jeanneboe.no

Forestilling under middagen.

Dugnadsånden lever

Jobbing i stillas på Pyttbua. Foto: Rigmor Nekstad.

Tekst: Linda Flem

All dugnad er like verdifull. Om det er vasking, beising, vedhogst, snekring, varding, stirydding, matlaging, turløp, kursing, møter, ja alt som bidrar til at foreningen kan fremstå slik den gjør i dag.

Turledere, hyttekomiteer, hytteverter, styremedlemmer og de som rydder, merker og varder stiene våre legger ned rundt 16 000 timer i året. Det tilsvarer rundt 8 årsverk. Det er en formidabel jobb.

Tusen takk for det dere har bidratt med alle og enhver!

Håper vi sees i 2024 og vi ønsker nye frivillige hjertelig velkommen!

Nyheter

I januar 2023 inngikk DNT Sunnmøre avtale med Lars Ingvar Havåg om leie av et naust i Havågen, Eiksund i Ulstein kommune. Toralfbuda er navnet på buda og er et ypperlig utgangspunkt for kajakkaktivitet og for alle andre grupper siden den ligger til for adkomst med bil. Aktiviteter som fiske, bading og fjellturer eller bare sitte og se ut på sjøen og inn mot fjella. Toralfbuda har 8 sengeplasser som alle bestilles på Ut.no.

Velleseter har blitt oppgradert med utvidet gang og et soverom som har blitt pusset opp.

Vi har hatt noe lekkasje på et av soveromma og gangen og måtte rehabilitere for å unngå mer skade. Når vi først måtte rive, utvidet vi inngangspartiet og gang for å tilfredsstille de behov som

Egil Astad tømmer utedo på Veltdalshytta. Foto: Marit Ramsevik.

trengs for ei hytte som brukes like mye vinter som sommer.

Veltdalshytta har i sommer fått skiftet de 10 siste vinduene og dermed er alle vinduene nye på hovedhytta.

Fra sommeren 2023 er museet i Veltdalen, ca. 150 meter nordvest for hytta, tilrettelagt med to senger og hundebur. Rommet kan forhåndsbestilles. Her er det vedovn, egen kjøkkenkrok og utedo.

Som et av mange sikkerhetstiltak på hyttene har de fleste hyttene fått flydd opp stillas. Noe som har medført beising på hyttene i sommer og høst. Det ble en ny giv når flere kan stå sammen om arbeidet på en mer effektiv og tryggere måte.

Hunderommet i Veltdalen. Køyesenga er ny og hundeburet står i rommet utenfor. Foto: Jan Morten Nilsen.

Vil du være med på laget?

Ta kontakt med oss på telefon
70 12 58 04

e-post dnt.sunnmore@dnt.no
eller se hjemmesiden vår for informasjon og registrering.

Minneord til Arve Starheim

Arve Starheim døde 6. august 2023. Heile sitt liv var han en aktiv bidragsyter i Turistforeningen. Foreldrene hans var aktive friluftsfolk, faren, Jac. Jakobsen, ble en av bautaene i foreningen, så man kan si at Arve fikk friluftsliv og frivillig innsats inn med morsmelken. Han var «kamel» på Reindalseter i ungdommen og aktiv på hyttedugnader og som turlleder. Arve var ivrig med kameraet og skreiv flittig turreferat både fra turene han ledet og deltok på. Han overtok etterhvert farens arkiv for Turistforeningen og fylte på med eget materiale. Det ble en uvurderlig kilde til informasjon da jubileumboka vår skulle skrives. Fra arkivet sitt kunne han hente både dokumenter og bilder, noe som forenklet arbeidet med boka betraktelig.

Da Arve ble pensjonist, ble han aktiv i Seniorgruppa, og dokumenterte turene med både referat og bilder. Han var medlem av Rådet, og fikk tildelt vardenålen for sin innsats. Friluftsjentressen og kjærligheten til Turistforeningen har Arve gitt videre til sine barn, som også er blitt aktive bidragsytere.

DNT Sunnmøre har mye å takke Arve for.

Snø i høyden gjorde at turllederkursset ble holdt i vakre omgivelser nærmere bygda. Foto: Åsmund Steen.

Turllederhelg på Kaldhusseter

Tekst: Tone Drabløs

Heile 30 noværende og kommende turledere var samlet på Kaldhusseter ei helg seint i oktober. Målet var kompetanseheving, turplanlegging og sosialt samvær.

Førstehjelpskurs

Det vil bli et krav til turledere at de har et 16 timers kurs i førstehjelp for friluftsliv, og DNT Sunnmøre arrangerte denne helga sitt 3 i slaget. Kurset inne-

holdt litt teori og mye praktiske øvelser ute i det fri. Første dagen gikk til gjennomgang av basisøvelser med pust, blod og kroppstemperatur som stikkord. Dagen etter fikk deltakerne mer sammensatte oppgaver, der noen var skadde og resten skulle berge dem. Et lærerikt og omfattende kurs som er nyttig enten man har lignende fra tidligere eller ikke. Kursholder var Eirik Solheim Haugen.

Deltakere på førstehjelpskurset øver på evakuering av skadde. Foto: Tone Drabløs.

Kommende turledere i DNT Sunnmøre. Foto: Inger-Ann Johansen.

Grunnleggende turlederkurs

Dette kurset tar for seg bl.a. turplanlegging, turlederrollen, orientering, turkultur og formidling, og er en forutsetning for å kunne ta med seg andre på tur i DNT-regi. Vi trenger stadig flere turledere for å kunne tilby nye og spennende turer til både medlemmer og ikke-medlemmer. Kurset ble holdt utendørs, og på grunn av været ble turområdet nytt for både deltakere og kursholder Åsmund Steen.

Nærturleder kajakk

DNT Oslo har utviklet et nærturleder kajakk kurs for erfarne padlere som har grunnkurs, men ikke aktivitetslederkurs. Kurset kvalifiserer til å lede turer i beskyttet farvann, nært land og i gode værforhold. Kurset startet med teoretisk gjennomgang på hytta, før de forflyttet seg ned på Kaldhusvatnet. Det kan hende at det var første gangen det ble holdt kajakkkurs der, men det blir garantert ikke siste! Vår satsing på et padletilbud gjør at vi må utdanne flere turledere. Instruktør var Sindre Slettestøl.

Utemat

Som regel har vi med matpakke i sekken, eller vi velger enkle løsninger når vi skal lage mat utendørs. Tanken med et utematkurs var å inspirere og

DNT Sunnmøre fikk tre nye kajakknærturledere. Foto: Sindre slettebøl.

utfordre til å gjøre noe som ikke virker opplagt når vi planlegger tur. Dessverre meldte instruktøren forfall, og DNT Sunnmøres administrasjon måtte finne løsning på det selv. Vi pekte ut styreleder Jørn Håskjold til å holde regien i gruppa, og leverte ut oppskrifter på kebab og eplekake. De brukte både bålpanne, sjusteinsovn og bål for å tilberede maten, og ut fra aktiviteten så det ut til at de hadde det kjekt. Eplekaka blei et bidrag til kveldens dessert!

Turplanlegging

Etter middag på lørdagen var det kommet opp mange kvite store ark mellom åkle og tinntalerkener på veggene på Kaldhuseter. De skulle fylles med turer som turlederne hadde lyst til å ta på seg. Etter en litt nølende start løsnet diskusjonen og arkene ble fylt med mange spennende turmål for 2024. Noen av dem kan du lese om et annet sted i bladet.

Resultat av turlederhelga

Vi fikk utdannet 10 nye turledere, 3 nye kajakk nærturledere, 8 turledere fikk oppdatert førstehjelpskunnskapen sin og 6 turledere fikk en ny erfaring med matlagning i det fri. Vi er veldig fornøyd med helga og vil nok arrangere ei tilsvarende helg til neste år.

Pinnebrød. Foto: Martin Hauge-Nilsen.

Foto: Stine Kvammen Bjørlykhaug.

Turlederkurs i Tafjord. Foto: Åsmund Steen.

Turlederkurs i 2024

Grunnleggende turlederkurs på Kaldhuseter 1.–9. juni

Har du lyst til å bli turleder? Bli med på turlederkurs!

Kurset passer for alle som har erfaring med å gå på tur og som trives ute sammen med andre mennesker. DNTs turlederutdanning består av en stige med flere trinn.

Hovedtema: Orientering og formidling

Varighet: 2 dager (15 timer), normalt en helg

- Turlederrollen
- Formidling
- Detaljorientering, Kartkunnskap
- Tema: Bekledning, utstyr, mat og drikke
- Turplanlegging
- Turglede og motaivasjon av deltakere

Godkjent grunnkurs kvalifiserer til å være turleder i nærmiljøet, på merka ruter og stier, samt at kurset er obligatorisk for å kunne delta på neste kurs i stigen.

Sommerturlederkurs 31.5–2.6 og 14.–16.6

En sommerturleder i DNT kan ta med seg et turfølge på fjellet i sommerhalvåret, også i krevende terreng.

Opptakskrav

Man må være godkjent grunnleggende turleder, ha gode orienteringskunnskaper og erfaring fra høyfjellet.

Kursets innhold

Turlederrollen
Ruteplanlegging og veivalg
Orientering under krevende forhold
Nødbivuakk
Subjektive og objektive farer i fjellet
Metrologi
Stressende turledersituasjoner
Evaluering av hverandre

Kursgjennomføring

Kurset har en varighet på 5 dager. Første helga gjennomføres på DNT Romsdals hytte Skorgedalsbu, mens del to vil gå i Tafjordfjella.

Norgesmester i hyttedrift?

Det er veldig hyggelig å få tilbakemeldinger fra gjester som er fornøyde med hyttene våre, og de får vi nokså mange av. Spesielt morsomt er det å få høre fra Bernt Sveen, styreleder i DNT Gudbradsdalen. Han og en kamerat var på tur i Tafjordfjella i sommer, og gir våre frivillige stor ros for merking på rutene, og de trekker spesielt frem ruta mellom Danskehytta og Reindalseter; «så god at det gjorde det lett å finne fram selv i skodde». Han avslutter tilbakemeldingen med konklusjonen «DNT Sunnmøre må være tilnærmet norgesmester i hyttedrift. Vi kan ikke få fullrost hyttene vi besøkte».

Harald Omnes har også vært på tur i Tafjordfjella, og skryter av kvaliteten og størrelsen på hyttene våre og sier de er langt bedre enn de han har vært på hos andre DNT-foreninger.

Gratulasjoner til alle frivillige i DNT Sunnmøre for vel utført arbeid!

Stifadder-ordning

Vi har startet opp en stifadderordning for å ivareta enkeltstier og -ruter. Det betyr at 1–2 frivillige får ansvar for «sin» sti/rute. Arbeidet deles inn i grupper for Sunnmøre og Tafjordfjella. I tillegg blir det ei «fikse-gruppe» som trår til når bruer og klopper må repareres eller settes opp.

Ta kontakt med oss om du tror det kan være noe for deg – se informasjon for frivillige på dnt.no/sunnmore

Det er viktig med god merking i slikt landskap.

Foto: Jan Erik Syversen

Stig Fagervoll tar en første utvendig inspeksjon av hytta.

Friisbu

– DNT Sunnmøres eldste hytte

Tekst: Jon Andre Teigen

Foto: Njell Hoftun

Friisbua er DNT Sunnmøres eldste hytte. Den ble bygd i 1871 av professor J.A. Friis, som sammen med sine jaktkamerater bl.a. lord Shater, hertugen av Shetland, og biskop William Black brukte hytta under jakt.

I 1923/25 ble den overtatt av Ålesund-Sunnmøre Turistforening (ÅST) til disposisjon for fjellvandrere. Hytta ligger flott til ved Torsvatnet øst i Tafjordfjella.

Hytta var lenge disponert av ÅST, men i 1984 ble den festet til DNT Oslo i 1984 med 40 års varighet. Hytta ble oppusset innvendig, isolert, kledd med panel, vedovn satt inn, og et fåtall senger monteret

og en kjøkkenbenk. Hensikten var å bruke den som sikringsbu. Sjøk brannvesen var imidlertid negative til dette fordi Friisbu ofte snør ned og er utilgjengelig på vinterstid. DNT Oslo bygde derfor en ny sikringsbu som er i bruk i dag. Friisbu har siden den gang stått ubrukt og dessverre forfalt.

Etter avtale med DNT Oslo ble hytta ført tilbake til DNT Sunnmøre i 2023 da den har kulturhistorisk verdi og en ønsket å se på videre muligheter og bevaring av hytta.

Første steg for å kunne legge en videre plan, er å få en tilstandsstatus på hytta, det ble derfor invitert til dugnad helgen 29.–31. september. 4 dugnadsvillige karer stilte opp, Stig Fagervoll, Njell Hoftun,

Jon Andre Teigen sager opp til ved inventar og kledning. Tidkrevende med håndsag, her må vi få opp ei motorsag til neste dugnad.

Åsmund Skålvik har revet panel og opprinnelige tømmervegger kommer frem i dagen igjen.

Panelen er delvis fjernet i hovedrommet i hytta. Dyktige karer står på!

Åsmund Skålvik og Jon Andre Teigen. De ivrigste dro inn til fredag formiddag og ettermiddagen (undertegnede) kom springene etter lørdag morgen. Flotte høstfarger i høyden, det var meldt en del regn, men kom kun noen få dråper, så fint arbeidsvær, dog noe kjølig, så det gjaldt å jobbe jevnt for å holde varmen.

Det ble dessverre raskt klart at hytta var i dårlig stand en vi hadde håpet på. De opprinnelige tømmerveggene er råtne og delvis oppløst og må bygges opp på nytt. Tømmerveggene står konstant fuktige pga. dårlig tak og at de går helt ned i bakken. De dårlige ytterveggene har påvirket den innvendige isolasjon og kledning, som dermed var delvis fuktskadet. Det ble besluttet å rive alt av nytt

inventar (fra midten av 80-tallet). Dette arbeidet ble i stor grad ferdigstilt lørdag ettermiddag. En del av materialet ble saget opp til ved. En stor takk til dugnadsgjengen!

Det vil bli satt opp en ny dugnad til sommeren hvor resten av kledning og golv bør fjernes, samt at materialer og søppel bør flys ut. Videre bør så vernemyndigheter og DNT Sunnmøre gjøre en endelig befaring, her er nok store sjanser for at også yttervegger må bygges opp på nytt, og at hytta dermed må totalrenoveres.

En stor takk til dugnadsgjengen – mye godt arbeid utført i trivelig selskap!

Turer i 2024

Foto: Ruben Haugen.

Turprogrammet for 2024 er under arbeid, men vi kan allerede nå presentere utvalgte godbiter!

28.12 Romjulspadling til Flåvær

En padletur til Flåvær burde alle padlere kunne seg! Turen går via holmer og skjær til Flåvær, tidligere fiskevær og handelssted i Herøyfjorden. Storbhavet er nærmeste nabo, men det er også den idylliske skjærgården på søre Sunnmøre.

14.1 Dollsteinshola på Sandsøy

I Dollsteinshola skal den legendariske Kong Arthur av England ha skult både en gullskatt og Den Heilage Gral på 500-tallet. Høla er ei 180 meter lang marin hule i fjellet Dollsteinen på den idylliske Sandsøya. Turen går i fjøra ut til hola, og blir det tid, vil også toppen av fjellet bli besøkt.

13.–14.1 og 10.–11.2 Vinterteltning for begynnere

Har du lyst til å prøve å overnatte i telt vinterstid men vet ikke helt hvordan? Vi inviterer til tur for deg som ikke har overnattet ute vinterstid før, og som har lyst til å prøve det ut med veiledning fra erfarne turledere. Turen går til Jutevatnet på Ørskogfjellet.

1.–3.3 Tapastur til Vakkerstøylen

Denne turen er blitt en populær tradisjon! Turen starter på Brøste og går i snilt terreng inn til Vakkerstøylen. Lørdag blir det tur etter ønske og turlederne sørger for smakfull tapasmiddag.

15.–17.3 Vinterteltning for viderekomne

Har du sovet ute ei vinternatt før og kjenner utstyret ditt? Dette er turen for deg som er klar for å ta et steg videre. Start på Brøste til egnet leirplass i området rundt Tunga. Kveldsmat ved bålet. Lørdag blir det skitur mot Vakkerstøylen eller Pyttbua, middag rundt bålet og retur til Brøste på søndagen.

25.–28.1 Grunnkurs skred

Ønsker du solid skredinstruksjon krydret med gode skiopplevelser i spektakulær, urørt natur? Lær deg å ferdes trygt i utfordrende terreng, samt å finne den gode, trygge snøen som gir deg ren glede og maksimalt ut av turene med vennegjengen. Kurset holdes med utgangspunkt i Kolåstindhytta, i noe av det mest spektakulære skiterrenget i landet.

8.–11.2 Videregående skredkurs

Kurset for deg som har tatt grunnkurs, men ønsker å oppdatere deg og gå mer i dybden på snøomvandling, terrengforståelse og værrets innvirkning på skredfaren, og hvordan vi identifiserer og håndterer de forskjellige skredproblemene. Dette kurset holdes også på Kolåstindhytta.

17.2 Topptur til Tuva i Stordalen

Tuva (1296 moh) er en del av et større fjellmassiv av tinder mellom Stordal og Valldal. Vi starter på Seljebotn. Både utsikt og nedkjøring er av det spektakulære slaget!

13.–14.4 Teknikkurs havkajak

Kursets mål er å gi deg en grundig gjennomgang av padlingens tekniske ferdigheter, både med hensyn til teknikk og sikkerhet. Temaer er håndtering av kajakken, fremdriftstak, styretak, sideveis forflytning, støttetak og redningsteknikker.

13.4 Topptur gjennom Verdsarven

Toppturene fra fjell til fjord har gjort Sunnmøre kjent langt utenom landegrensene, og vi skal ta en rute i Storfjorden som få har gått på ski. Vi går fra Eidsvatnet til Tretindanibba, en flott tur i seg selv, men derifra står vi foran 1528 høydemeter rett ned i fjorden! Turen nedover er spektakulær, og på kaia i Oaldsbygda venter en rib på oss for turen tilbake.

1.5 Padletur på Geirangerfjorden

En innholdsrik tur på Geirangerfjorden! Vi starter på Hellesylt, padler til Skagevika, går opp til Skageflå for å ta lunsj, går ned igjen og padler på andre sida utover fjorden. Vi passerer fossen De syv søstre og fjordgården Matvika før vi krysser over til Hellesylt.

3.–5.5 Vårskitur til Danskehytta

Tafjordfjella på våren er bare nydelig! Vi starter i Hamsevika fredagen og går til Danskehytta. Lørdag blir det tur etter ønske, der er flere muligheter. Retur til Hamsevika på søndag.

28.7–4.8 Signatur Tafjordfjella

En klassiker! Denne langturen går innom alle hyttene våre i Tafjordfjella, og avsluttes med festmiddag på Kaldhuseter.

Juli/august Langruter i Tafjordfjella

Denne turen er for deg som liker lange dager i fjellet. Den går på noen av de minst brukte rutene våre, men der er likevel noen kortere etapper.

August Muldal–Reindalseter–Zakariasvatnet

En nydelig og variert tur og alternativ rute til Reindalseter.

6.–8.9 Fieldfare-ruta, Historisk vandrerute

Denne turen går i fotspora til Kompani Linge-karene Joachim Rønneberg, Birger Strømsheim og Olav Aarsether som oppholdt seg her under 2. verdenskrig for å utføre sabotasje mot tyskernes kommunikasjonslinjer i Romsdalen. Start ved Zakariasvatnet, til Reindalseter og videre til Veltaldalen med mulighet for overnatting i Fieldfarehytta før returen går via Nedre Veltaldalen tilbake til Zakariasvatnet.

Dette er et utvalg turer. Flere vil komme til, og det kan bli endringer. Se turprogrammet på dnt.no/sunnmøre for oppdatert informasjon.

Jakta på den gjeve **raude nøkkelen**

Solnedgang på Danskehytta.

Tekst og foto: Evy-Kristin Sæth

Mitt første møte med DNT Sunnmøre var sommaren 2018 då eg gjekk Zakariasdammen via Reindalssetra opp til Veltdalen, vidare til Pyttbua, dagstur til Puttegga og øvre Reindalen tilbake til Reindalssetra og ned til Zakariasdammen.

Eg likte Tafjordfjella og meldte meg på fellestur sommaren 2019 og møtte forventningsfull opp i Valldal klar for SignaTur Tafjordfjella. Turleiarane var Irma og Sindre. På denne turen var vi innom 7 hytter. Vi starta i Valldal og gjekk til Tjønnebu første dag i oppunder 30 grader. Der var ikkje plass til alle inne i hytta, så nokon av oss låg i telt, eg delte telt med ei kjekk dame frå Langevåg, og eg stod bokstavleg talt i soveposen då ein sau brekte i øyret på meg midt på natta. Turen gjekk vidare til Vakkerstøylen i like fantastisk ver dagen etter. Vakkerstøylen fortener namnet til fulle, beliggenheita og omgjevnadane er heilt fantastiske. Eg har lyst å oppleve Vakkerstøylen i vinterprakt, så kanskje eg skal ha det som mål for vintaren 2024?

Vidare gjekk turen til Pyttbua, vidare til Veltdalen og Reindalen. Eg har vore fleire gongar på desse hyttene og kontrastane er heilt overveldande når ein går frå Reindalen via Veltdalen med ein fantastisk natur og grønne frodige dalar opp til Pyttbua som ligg i eit goldt steinlandskap. Veltdalen er ein av dei finaste plassane eg veit om, eg vert like imponert kvar gong. Vi fekk ei beretning om Field-

fare-hytta av turleiar Sindre Nakken, som verkeleg gjorde inntrykk på oss alle.

Deretter gjekk turen til Danskehytta, der vi hadde flott solnedgang. Eg har vore på veg tilbake til Danskehytta på vinteren på ski, men den gongen vi prøvde måtte vi gjere vendereis. Det er ingen skam å snu, heiter det i Fjellvetreglane! Siste etappen på Signaturen gjekk frå Danskehytta til Kaldhussetra, dette var den einaste dagen vi måtte ha på jakke på turen.

Dei andre hyttene i DNT Sunnmøre vart også avkryssa ei etter ei fram til dei to siste no i haustferien 2023.

I 2021 var det jo slik at vi måtte leige heile eller delar av hyttene ut frå corona. Eg fekk vintaren 2021 med meg sambuaren på fleire turar:

30.1. var på på trugetur til Jakobslet saman med eit vennepar. Det var så gjennomkaldt i hytta at vi måtte fyre heile kvelden for å få lunk i hytta. Det var nydeleg vinterver denne helga og Jakobslet ligg idyllisk til like ved Reindalssetra.

Helga etter var vi på Runde fyr i like fortrefleleg ver og hadde heile fyret for oss sjølve. Vi gjekk på truger ned til fyret, det er så bratt ned at det er ikkje tilrådeleg med ski. Dagen etter tok vi ei runde opp om Rundebranden og Fuglefjellet før vi sette nasen heim.

Siste helga i mars hadde vi heile den store sjølvbetjente hytta på Kaldhussetra for oss sjølve, vi

Ein av favorittane er Veltdalen.

hadde også her med oss truger og gjekk ein tur til Flyene laurdagen, der vi tok lunchen. Det var eit flott nordlys den eine kvelden vi var der.

I påska 2021 hadde vi 2 overnattingar på Patchellhytta, vi fekk gå i scooterspor heilt opp så det gjekk som ein leik på randoski! Det var eit fantastisk flott ver denne helga, så vi satt å sola oss i solveggen og berre ladda batteri.

I 2023 vart dei siste hyttene på lista kryssa av, det kom jammen ei heilt ny heilt på tampen også.

Medio juni tok eg og pakka sekken og reiste til Bjørke for å ta turen opp til Tyssenaustet. Det er nokre høgdemeter opp, men når ein kjem inn til hytta som ligg ved eit vatn er det vel verdt slitet. Fekk trua på at eg kan gå Hornindalsrokken trass høgdeskrekk, den såg ikkje så skummel ut frå denne sida.

Den hytta eg hadde kvidd meg til å overnatte i var Fieldfare-hytta, den besøkte eg i juli i år. Korleis det i det heile tatt er mogeleg å overnatte i denne vinterstid er ei gåte... Respekten for dei tre karane som budde der i krigsåra vaks!

Dei to siste hyttene var Toralfbuda og Kolåstindhytta, desse besøkte eg i haustferien no i oktober. Toralfbuda var ei utruleg flott hytte som ligg fantastisk flott til heilt nede med sjøen, eg hadde flaks som fann ein dag det var ledig den veka. Dette kjem nok til å verte ei populær hytte. Då eg var der hadde den nett opna, den ligg veldig tilgjengeleg til

Litt luksus kan ein unne seg når raud-nøkkelen er innan rekkevidde og bilvegen går heilt til hytta.

og anbefalast! Kolåstindhytta er jo eit flott utgangspunkt for toppurar på vinteren, det får eg ta att!

Etter SignaTuren med fantastisk turfølge og svært gode turleiarar fekk eg rett og slett smaken på litt lengre vandreturar og har i åra etterpå gått fleire andre Signaturar: Norge på tvers, Fjorderuta og Trollheimen har vore fantastisk flotte opplevingar. Ein flott tur er også Djupvasshytta til Kaldhussetra, denne kan gåast som dagstur.

Til neste sommar har eg planar om å gå Romsdalsstien som er ein 5 dagars Signatur.

Rødnøkler delt ut i 2023

Jorunn Bakkevoll
Hans-Olav Myklebust
Svanhild Martinussen
Tone Alvestad Kipperberg
Evy-Kristin Sæth

Rødnøkkelen er en rød DNT-nøkkel som deles ut til de som har overnattet på alle DNT Sunnmøres hytter. Det er ingen krav til tidsrom for samlingen. Nyttårsforsett for 2024?

Sina Wiik Sætre held godt tak i Turbo.

Turbo på nye eventyr i Sande

Tekst: Anne-Lise Skoge Knotten

Foto: Sara F. Wiik

Barnas Turlag Sande held fram med å vere eit aktivt turlag, til stor glede for Turbo som stadig vekk får vere med på nye eventyr. Vi går på tur om lag ein gong i månaden. Å skape turglede hjå borna er hovudmålet med turane, så dei fleste turane våre passar for både store og små, og vi tek oss god tid til leik.

2023 starta opp med ein tur på den nye Vardevegen på Larsnes i januar. Langs med stien var det mykje spanande å sjå og oppdage. Om lag 30 born med sine føresette deltok, og det var fin leik og glade born i tre og tuer. Nokre ekstra heldige born fekk med seg Turbo heim. Stas!

På Kom-deg-ut-dagen 5. februar tok vi turen til Eventyrstien i Gursken. Akkurat som namnet lovar, får vi verkeleg oppleve eventyr på denne turen. I Eventyrskogen møter vi både Olle Bolle, Trollefar, Trollemor og dei 11 småtrolla. Stien har til og med sitt eige vesle utebibliotek! Vel framme på «banå» grilla vi pølse med brød og borna fekk leike saman. Særs populær var den nye brua, der ein kunne leike både Bukkane Bruse og skumle (små) troll. Turbo måtte ha seg eit skikkeleg bad etter turen, noko som verkeleg tyder på ein vellukka Kom-deg-ut-dag.

I mars tok vi kveldsmaten vår i gapahuken i Sædalsvegen i Gjerdsvika. Der fyrte vi opp i bålpanna, og borna fekk leike i snøen. Litt ruskete vær, men det brydde verken Turbo eller deltakarane seg noko om. Leiken var morosam, og nista var god. Ein lett tilgjengeleg og fin gapahuk som kan anbefalast til born i alle aldrar.

Vêret har ikkje alltid spelt på lag med oss i Barnas turlag Sande. Men det har ikkje noko å seie for humøret. I april gjekk vi til gapahuken i Haugsbygda i sludd, regn og nesten null grader. Dei vaksne kom seg under tak i gapahuken og borna under tretoppene i skogen, og vi var alle einige om at den tiande turen i Barnas Turlag Sande vart fin. Dei som ville gå ein litt lengre tur fekk gå Djuplegeråsa og Perleskogen tilbake.

I mai gjekk turen til gapahuken på Kjeldsund. Der har vi vore tidlegare, og det vart eit gledeleg gjensyn for mange. Ein stor og fin gapahuk med mykje plass, lett tilgjengeleg til fots og med eit stort og flott leikeområde. Vi avslutta sesongen med ein tur over fjorden til nabokommunen vår, Vanylven, og idylliske Sætrevika på Hakallestranda i juni. Der fyrte vi i bålpanne, sola oss, leika i fjøra og dei tøffaste mini-turboane bada.

Mange store og små var med på padledag i samarbeid med Herøy Kajakklubb.

Anna Skoge Pettersen, Ava Waade Gunnarstein og Sofia Waade Myklebust passer på så ikkje Turbo dett ned.

Magni Wiik Sætre padler, Malin Knotten Bø hjelper til.

Vi fekk ein magisk start på haustsesongen, med finevær og glade ungar på stranda i Gjerdsvika 20. august. Der gjentok vi suksessen frå førre haust, og samarbeida med trimgruppa i Gjerdsvika og «Longs me land» igjen. Vi grilla, og det var mogleg å prøve kajakk og kano. Dette var svært populært i fjor, og mange born og vaksne fekk oppleve padling i kajakk for første gong. Det var slett ikkje mindre populært denne gongen, og kajakkane var i sving under heile arrangementet. Vi fekk prøve både enkle og doble kajakkar, barnekajakk og kano. Stor stas!

I september var vi uheldige med vêret atter ein gong, og sykkelturen til Kvamsøya måtte avlysast. Det skal vere triveleg på tur, og det vert det ikkje når det regnar sidevegen og bles bitande kaldt. Det same skjedde sist vi sette opp denne turen. Kvamsøya står framleis høgt på ønskelista vår, og vi kryssar fingrane for at alle gode ting er tre, og at det slår til med knallvær neste gong vi set opp Ristesundsanden som turmål. Dette er verkeleg ei turperle!

I oktober var vi heldige, og fekk treffast to gongar. Den eine gongen på ein kveldsmattur til Svartevatnet frå Drageskaret, og den andre gongen i Haugsbygda. Der fekk vi prøve noko nytt, og var

heldige å få arrangere strandrydding 21. oktober. Der rydda vi området «Skjærøyla» ved småbåthamna. Dette gjorde vi i samarbeid med Runde Miljøseier, Søre Sunnmøre Reinhaldsverk og Sunnmøre friluftsråd. Vi søkte, og fekk tildelt motivasjonsmidlar til jobben. For dei pengane kjøpte vi inn premiar til ungane, og pølser og frukt til alle deltakarar. Det var 28 born (0–12 år) og 21 vaksne i sving. Vi hadde også fridykkar i sjøen for å sjå etter søppel på havbotnen. Mini-turboane syns det var veldig spennande å sjå kva han fann på havbotnen, særleg den store krabben. Det viste seg at mengda søppel var mykje mindre enn vi hadde sett føre oss, så det vart heldigvis godt med tid til fjøreleik også.

I løpet av turane vi har hatt har vi delt ut mange kort, klistremerker og premiar. Det er alltid like stas når ein mini-turbo kjem og viser fram 5 oppsamla klistremerker. Vi gler oss til å dele ut fleire kjekke premiar på turane framover. Neste tur vert ein kveldsmattur frå Drageskaret og ned til rasteplassen på Gursken-sida av Drageskarvegen. Vi avsluttar haustsesongen i lysløypa på Leikong 9. desember. Vi kryssar fingrane for snø, godt akeføre og mykje julestemning.

Er det et lurt smil jeg ser?

Prinsesse Bossa på tokt i Tafjordfjella

Tekst og foto: Veronika Sund

Påska 2023

Bossa heter hun, huskyen som flytta fra Svalbard til fastlandet for få uker siden. Hun har gått fra å jobbe hardt som kommersiell sledehund til å være pensjonist i leiligheten min i Spjelkavika. Jeg vet litt om hvordan hun har det, for det er bare et halvt år siden jeg selv «flytta ned», som det heter på stammespråket. Etter mange år i en annen flora og

fauna, blir man fort bevisst på de minste lyder og lukter i naturen. Sistnevnte gjelder kanskje mest Bossa. Lydene skal jeg komme tilbake til. Det tok ikke mange dagene før jeg omdøpte henne til Prinsesse Bossa. Hun vet hva hun vil og ikke vil ha, og kan gå til både sultestreik og sitt ned-aksjon for å bli hørt av de regjerende styresmaktene. Jeg hadde en klar plan om å gi henne faste måltider, og

Leir i skogen før Ulvådalsvatnet.

ville hun ikke ha maten, måtte hun fint vente til neste måltid. I realiteten håndmater jeg henne allerede med alt hun helst vil ha, som er fiskekaker, karbonader, ost, leverpostei og kokt egg. Et par dager før påsketuren vår var den verste sultestreiken over, og hun godtok tørrforet sitt, gjerne iblanda litt andre godbiter. Det følte dermed nesten trygt å bare pakke hundemat til henne. Nesten.

Pulken føles blytung. Siden jeg skal telte alene i -18°C , må jeg være føre var for alt som kan skje. Sikkerhetsnerd som jeg er, har jeg pakka dobbelt av det meste. Jeg har for eksempel to par skisko, to gps-er, to vindsekker og både bensin og gassbrenner med. Siden jeg begynte å snakke om å adoptere hund, har jeg fortalt de fleste at hun skal dra meg på ski i Tafjordfjella. Jeg har studert kart og vinterruter. Jeg har ingen konkret plan for de påfølgende dagene, men jeg vil utforske mest mulig av den skjulte perlen i hjemtraktene mine. Med en

Det gjør ikke noe at ettermiddagen er lang under slike omstendigheter.

hund som løper foran, kan jeg forflytte meg over store avstander og slå leir der det passer.

Nå er vi i gang med første etappe. Jeg snur meg og ser på henne. Hun smiler lurt tilbake der hun

Vi nærmer oss Pyttbua.

lunter bak meg ved siden av pulken. Jeg begynner å forstå at det er en bedagelig pensjonist jeg har med på turen. Da jeg spurte selskapet hun kommer fra om hun kunne dra meg på skitur, fikk jeg «nja» til svar. Den responsen overhørte jeg glatt og begynte å drømme om åpne vidder omgitt av egger og tinder. Allerede første kneik opp fra parkeringsplassen begynte kampene. Jeg lokka, skrøt, koste, ropte ut alle kommandoer jeg har lært, men Bossa var redd for både ski, staver og pulk og ville ikke la seg lure. Innimellom gikk hun foran meg, dog uten å dra noe særlig. Jeg måtte til og med legge på feller for å få den tunge pulken opp bakkene. Etter at to skiløpere nærmeste sneiet henne på hver sin side der de suste ned bakke inntil oss, var slaget tapt. Hun er fryktsom og må få gå bak. Prinsessa vinner slagene. Jeg må dra lasset selv.

Vi kommer oss ikke så veldig langt første dag. Jeg finner en nydelig lysning i skogen litt forbi inngangen til Ulvådalsvatnet. Herfra kan jeg velge å dra videre mot Pyttbua, eller inn mot Vakkerstøylene. Siden jeg trives best på åpne vidder over skoggrensa, velger jeg Pyttbua neste dag. Om enn litt motvillig, lar jeg pulk og telt stå, og prøver lykken med Bossa foran meg på ski. Ryggsekken jeg har med, rommer bare noen og tretti liter, så jeg må velge med omhu hva som skal være med på dagsmarsjen. Mat, drikke og klær er med, et utvalg fra førstehjelpsskrinet, gps, kommunikasjon- og skredutstyr. Innimellom er Bossa villig til å dra. Hver gang vi er inne i en god flyt, er jeg redd for å

ta tekniske pauser, for så snart vi skal begynne på en ny etappe, kan hun slå seg vrang igjen. Til nærmere vi kommer Pyttbua, til lykkeligere blir både hund og matmor. Det var akkurat et slikt landskap jeg hadde drømt om. På vei ned igjen fra Pyttbua, går Bossa over til ligg ned-aksjon. Jeg forstår henne egentlig godt. Sett i ettertid, burde jeg også ha pakket med lakenposen i ryggsekken og bare blitt på Pyttbua en natt. Jeg er heller ikke klar for å forlate dette landskapet.

Da jeg satt i solveggen, kom en skiløper og hennes gamle far ned fra Putteggga. Det så forlokkende ut, og står herved på min «bucket list», men det må bli uten Bossa. Noe av det fine med å være på tur alene, er at man lett kommer i prat med andre. Trønderen, for jeg vet ikke navnet hennes, ble imponert over at jeg teltet alene. Det forundret meg litt. Hun tok jo sine kontrollerte risikoer på tur med faren. Å kunne dra på telttur alene, har for meg blitt en frihet, mer enn noe faretruende. Nå trenger jeg ikke bekymre meg for valg av isbjørnvakthold. Så lenge jeg har kontroll på vær og vind og kan bruke inreachen for å kontakte sivilisasjonen, er det en ren nytelse å kunne koble ut alene i noen dager.

Etter en liten protestaksjon, bestemmer Bossa seg for at hun skal vise meg hva hun er laget av, og turen tilbake til leiren går i rekordfart. Flere ganger må jeg hive meg i bakken før bratte nedkjøringer. Hun er så drevet av instinkt at kommandoen «stå»,

Bossa er kresen i matveien.

Alene og fornøyd på telttur.

som hun vanligvis lyster, preller rett av. Det er tidlig ettermiddag da vi er tilbake i skogholtet vårt. Hvorfor ble jeg ikke lenger rundt Pyttbua? Jeg er innom tanken å spise en kjapp middag og ta en tur til Vakkerstøylen samme dag, men samtidig er jeg redd for å jinx Bossas velvilje. Hun virker trøtt og legger seg rett i ballformasjon. Hva skal jeg så bruke ettermiddagen på? Det er ingen grunn til bekymring, viser det seg. Når jeg først har tatt avgjørelsen om å bli, senker jeg skuldrene og finner roen, jeg også. For det første tar det meste lang tid, som å koke vann til alle termosene. Jeg har gravd ut en fremragende kjøkkengrop i teltet, men ender likevel med å foreta all koking utendørs. Det er varmt på dagtid i sola, naturen er tett på, og en liten stemme i bakhodet sier også at jeg ikke måtte risikere hverken kullos eller brann på tur alene i ødemarka. Hadde været vært annerledes, ville jeg likevel laget maten inne.

Etter at husarbeidet er unnagjort, er kvelden ennå ung. Jeg ergrer meg litt over at jeg ikke har pakka med ei bok i pulken, men finner en løsning. Jeg legger meg på reinsdyrskinnene i sola og blar gjennom nedlastede podcast-episoder som jeg tilfeldigvis har liggende på mobilen. Der er det et bredt utvalg og jeg hører både på en episode om Etiopias historie, fortalt av Tom Kristiansen, og på Linn Skåber som blir kvalm av nostalgi. Da det nærmer seg solnedgang, innser jeg at temperaturen vil synke drastisk, og skulle jeg bli liggende her noe særlig lenger, vil jeg raskt få frosten i meg. Det blir

en tidlig kveld i soveposen, der podcast-maratonet fortsetter. Nå hører jeg på Hans Olav Brenner og Harald Eia snakke seg gjennom diktet Terje Vigen. Det er lenge siden jeg har fått en så grundig gjennomgang av hva denne karakteren måtte gjennomgå før, under og etter Napoleonskrigene. Han fikk både kjenne på sterke naturkrefter og menneskelig destruksjon. Etter denne episoden sovner jeg. Klokka kan ikke være mer enn toppen ni.

Neste morgen er det mye lyd rundt teltet. Jeg skvetter fremdeles av kråkeskrik, som også høres innimellom, men dette er noe annet. Først lurte jeg på om det var noen som drev med oppussing på hyttene i nærheten, men disse lydene minner om både hamring og sang på samme tid, og de kommer vekselvis fra ulike retninger. I ettertid har jeg funnet ut at det var hakkespetter som snakket sammen ved hjelp av trommesignaler. Kråkene er deres predator og kan dra fugleungene ut fra reirhullet i treet.

Dagens tur skal gå til Vakkerstøylen. Alt begynner bra. Bossa vil spille på lag med meg og går foran. Fram til den første bakken. Hun ser seg tilbake og innser at jeg kommer bak henne i samme tempo, så da blir hun brått redd og fyker hun ut til siden. Der setter hun seg ned. Schwupp, så er selen av henne, og jeg ligger et godt stykke unna, lenger nede i bakken. Heldigvis anser hun meg ikke for å være den fangevokteren jeg er, så hun kommer rett ned til meg for å få kos. Jeg er livredd for at jeg kunne ha skada henne da jeg dro selen av, så hun får mye trøst. Resten av dagen drar hun fornøyd i jevnt tempo over isen til Vakkerstøylen. Også her burde jeg ha vært lenger. Det første som slår meg da jeg kommer dit, er at her bør man jo feire 17. mai. Utenfor hytta står det stolte bjørketrær, og jeg kan lett se for meg idyllen om sommeren når det ligger båter på vannet. På vei tilbake over isen møter jeg en tysk dame, som også er på tur alene. Hun går på randoski med stor sekk på ryggen. Det ser tungt ut. Eller, jeg tenker kanskje at det ville vært tungt for meg. Hun går med lette steg. Hun skal både krysse Tafjordfjella og ta toppturer underveis. Jeg håper i mitt stille sinn at hun har kontroll på skredforholdene, da jeg har sett en del ferske skredmasser, både fra løssnøskred i sørvendte helninger og

Et annet turfølge av tre gutter på tur forlater Vakkerstøylen.

flakskred i nordvendte heng. Hun gir inntrykk av at hun vet litt om å ferdes i vinterfjellet, så jeg kan bare forestille meg de fine turene som venter henne.

I dag ankommer vi leiren enda tidligere, så jeg bestemmer meg for å bryte leir og ta fatt på de sju kilometrene tilbake til bilen på Brøste. Bossa går til krig. Hun skal bestemt ikke gå foran noen pulk. Helst ville hun bare bli i leiren. Hvorfor har jeg det travelt? Faktisk så smetter hun inn bak meg, legger seg ned og begynner å åle seg ut av selen. Det er nå det blir klart for meg at dette er en ferdighet hun behersker til fingerspissene. Jeg må bli streng med henne, for slik kan hun jo ikke holde på. Nå skal noe være på mine premisser. Hun har avskydd hundeforet på turen, så vi har delt på Real turmat-bacalao, burger fra bensinstasjon og tørrfiske min som snacks underveis. Jeg blir så tydelig i stemmen at hun til slutt stiller seg opp foran meg og pulken med halen mellom beina. Hun drar lydlig tilbake mot bilen, men det er ingen logring å se. Jeg kjenner samvittigheten gnage. Heldigvis glemmer hun fort og lever i nuet. Når en gårdshund på Sjugurgarden bjeffer på henne, trykker hun seg inntil meg for beskyttelse.

Bossa i solveggen utenfor Vakkerstøylen.

Vel hjemme i leiligheten sent om kvelden har jeg igjen en lykkelig hund som fortærer en stor skål med tørrfor. Jeg kjenner på en god energi. Kroppen er litt støl, men batteriene er fullada etter bare to netter på fjellet. Turen har gitt mersmak, og jeg aner at Tafjordfjella har flere eventyr på lager.

Gi bort solskinn over vidda
Gi bort friske kinn

Gi bort skiløyper,
smale stier med lokkende T-er
og et helt år med turglede

Gi bort drømmehytta
Du har 590 av dem

*Gi bort et
DNT-medlemskap
til jul?*

Turen starter med

dnt.no/gavemedlemskap

Bli medlem!

Som medlem får du blant annet medlemspris på DNTs 550 hytter, rabatt på turutstyr, medlemsbladet Fjellposten og DNTs Fjell og Vidde, tilbud om turer og kurs over hele landet, og en rekke gode medlemsrabatter. Barn og ungdom har ekstra gode rabattordninger på overnatting.

Familiemedlemskap kr 1455

Er dere 3 eller flere i familien som bor på samme adresse lønner det seg med et familiemedlemskap. Det gjelder husstandens barn og inntil to voksne over 26 år.

Hovedmedlemskap kr 810

For deg som er 27–66 år

Husstandsmedlem kr 445

For deg som bor sammen med et hoved-, honnør- eller livsvarig medlem

Barnemedlem kr 145

Barn mellom 0–12 år

Ungdomsmedlemskap kr 345

For deg som er 13–26 år

Honnørmedlem kr 635

For deg over 67 år

Gavemedlemskap

Dåp, jubileum eller julegave? Gi flotte naturopplevelser i gave! Gavekort på overnattinger og opphold på Reindalseter i betjent sesong har vi også!

DNT tilbyr også bedrifts- og barnehagemedlemskap. Se www.dnt.no/medlem for mer informasjon.

Foto: Elin Grytten Sandnes.

DNT Sunnmøre

Besøk Toralfbuda

Foto: Sindre Slettestøl

Legg turen til Toralfbuda

Sparebanken Møre har gitt TEFT-midler til denne flotte buda ved Eiksund i Ulstein, og nå håper vi at du tar turen!

Sparebanken
Møre